

LEGENDA O SOLZAH

BIL JE V NEBESIH LEP IN SREČEN DUH, KI PA JE GREŠIL IN ANGEL GA JE IZGNAL. KO JE VES SOLZAN ZAPUŠČAL RAJ, MU JE REKEL ANGEL: »VRNIL SE BOŠ, KADAR BOŠ PRINESEL BOGU DRAG DAR. SAMO TEDAJ SE TI BO ZNOVA ODPRLA TO KRALJESTVO.« IN ZAPRLA SO SE ZA NJIM NEBEŠKA VRATA.

NESREČNI DUH SE JE TOLAŽIL S SLADKO OBLJUBO IN ZAČEL JE TAKOJ PREMIŠLJEVATI, KAM NAJ SE OBRNE IN KAJ NAJ STORI, DA SE VRNE ČIMPREJ.

BILA JE NOČ IN NEBO JE BLESTELO V TISOČERIH ZVEZDAH. IN DUH JE POMISLIL: »ČE BI SE ODEL V SVETLOBO!« ... IN LETEL JE PO VZDUHU, UGRABIL ZVEZDAM NAJSVETLEJŠE IN NAJČISTEJŠE ŽARKE IN SE ODEL Ž NJIM. ŽAREČ KAKOR SONCE JE PRIŠEL PRED NEBEŠKA VRATA. ANGEL VRATAR GA JE POGLEDAL IN DEJAL:

»NE! NA TEBI SE ŠE VIDI MADEŽ TVOJE KRIVDE.«

ŽALOSTEN SE JE DUH ODDALJIL IN POLETEL K ZEMLJI.

TU JE KRALJEVALA POMLAD IN VRTOVI SO SE SMEJALI V CVETJU. DUH JE NATRGAL NAJLEPŠIH CVETIC. SI Ž NJIMI OVENČAL ČELO, ROKE IN VSEGA. TAKO OKRAŠEN SE JE ZOPET DVIGNIL K NEBU IN PROSIL VSTOPA.

»NE,« GA JE ZOPET ZAVRNIL ANGEL. »SKOZI SLADKI VONJ CVETJA VEJE SE VEDNO NEPRIJETNI VONJ TVOJE KRIVDE!«

DUH SE JE ZOPET ŽALOSTEN VRNIL NA ZEMLJO, SE SPUSTIL V NAJVEČJE GLOBINE MORJA IN NABRAL NESKONČEN ZAKLAD DRAGOCENIH BISEROV. TODA ZOPET ZAMAN. ANGEL GA JE ZAVRNIL: »NE! VSE BOGASTVO MORJA IN VSEGA STVARSTVA NE BO ZMOGLO NIKDAR ZAKRITI TVOJEGA UBOŠTVA IN SKRITI TVOJE KRIVDE.«

UBOGI DUH! VES OBUPAN SE JE ODDALJIL.

ZAGLEDAL JE SINA, KI JE TEPEL MATER, MATI, BREZ VSAKE KRIVDE, JE TIHO PLAKALA:

»BOG TI POVRNI IN SPREJMI VSO TO BOL V ODPUŠČANJE MOJIH GREHOV!«

OJ, KAKO DRAGOCENE SO SE MU ZDELE MATERINE SOLZE! SPOŠTLJIVO JIH JE NABRAL V DROBNO CVETNO ČAŠO IN SE DVIGNIL K NEBU, PRED NEBEŠKA VRATA, KI SE MU NISO VEČ ODPRLA.

ANGEL GA JE UZRL IN DEJAL:

»KAJ PRINAŠAŠ?«

DUH JE IZTEGNIL ROKO IN POKAZAL ČAŠO, REKOČ:

»SOLZE! SOLZE MATERINE BOLESTI!«

ANGEL PA JE SKLONIL GLAVO, ODPRL NEBEŠKA VRATA IN DEL POLN SPOŠTOVANJA:

»PRIDI! MATERINIM SOLZAM SE ODPRO VEDNO NEBEŠKA VRATA.«